

Gaura Vānī

únor
2011

ŠRÍ ŠRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH

Všechna sláva Šrí Guruovi a Šrí Gauráňgovi!

*tūmi ta dayāra sindhū adhama-janāra bamdhu
more prabhu kara abadhāna
paḍinā asat-bhole kāma-timingile gile
e nātha kara paritrāṇa*

Ó můj Pane, oceáne milosti a příteli pokleslých duší. Prosím tě, abys na mne milostivě pohlédl. Spadl jsem do oceánu iluze, v němž se mě dravé ryby v podobě chtiče snaží pozřít. Ó Pane, prosím tě, ochraň mě!

Šríla Naróttama Dása Thákura (Šrí Prema Bhakti-čandriká)

Vznešená forma života

Šríla Bhaktivinóda Thákura

Mnoho učenců obviňuje svaté osoby z toho, že příliš diskutují milostná témata, a takto se stávají nekompetentními pro rodinné záležitosti. Tvrdí, že pokud se člověk nesnaží prospívat v rodinném životě, nebude s ním svrchovaný Pán spokojen; a díky přehnané snaze o seberealizaci se pouto k rodinnému životu snižuje. Tento argument je ovšem velice chabý, neboť co ztrácí ten, kdo obezřetně usiluje jednat v souladu s touhou svrchovaného Pána a jehož dočasný hmotný život je takto zruinován? Faktem je, že hmotný svět byl vytvořen, aby se takto naplnil určitý plán nejvyššího Pána, nikdo však není schopen vysvětlit, o jaký plán se jedná.

Někteří lidé předpokládají, že se duše nejdříve narodila v tomto hrubém světě v podobě lidské bytosti. Hmotný svět byl svrchovaným Pánem vytvořen se zájmem umožnit živým bytostem postupný pokrok následováním náboženských principů. Někteří lidé tvrdí, že se hmotný svět stane šťastným místem, jakoby nebem, díky lidské inteligenci. Jsou ale také jiní, kteří se rozhodli, že až tohle tělo skončí, tak dosáhnou osvobození v podobě nirvány. Veškeré tyto názory jsou zbytečné,

stejně jako když se slepec snaží vymodelovat slona. Svaté bytosti se do tohoto druhu zbytečných argumentů nezapojují, neboť lidskou inteligencí se ke správnému závěru dojít nedá.

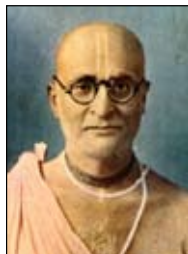
K čemu je třeba pátrat po závěru? Jestliže žijeme svůj život jednoduše, zůstáváme poslušni nejvyššímu Pánovi, potom se nám Jeho milostí vše objasní. Osoby zraněné šípy chtíce, se budou přirozeně snažit dosáhnout hmotného prospěchu. Necht' jsou v tomto svém úsilí úspěšní a my jejich prosperitu využijeme. Necht' diskutují o ekonomice a hromadí bohatství; my tohle bohatství pak Krišnovou milostí užijeme k uspokojení Pána. Jestliže se v průběhu naší péče o hmotné tělo nějakým způsobem naše hmotná situace zlepší, nebude to na škodu věci. My jsme zcela lhostejní vůči zlepšení, nebo zhoršení naší hmotné situace, ale přirozeně prahneme po zkvalitnění duchovního života živých bytostí. Jsme dokonce připraveni vrhnout do vody štěstí našeho života, jestliže to pomůže našim bratrům.

Prvotním úkolem Vaišnavy je osvobodit své pokleslé bratry ze studny hmotné existence. Čím více se rozrůstá vaišnavská rodina, tím více se zmenšuje rodina ateistů. To je přirozený vesmírný zákon. Necht' láska a oddanost všech živých bytostí proudí k neomezenému svrchovanému Pánovi. Necht' se vaišnavské principy, které jsou zdrojem štěstí, postupně rozšíří z jednoho konce vesmíru k druhému. Necht' srdce těch, kteří se staví vůči Pánovi, roztají láskou k Bohu. Milostí Pána, společností oddaných a vlivem oddané služby necht' se podřadní lidé stanou prvořadými a přijmou útočiště u čisté extatické lásky. Necht' se vznešení *madhjama-adhikáři* zbaví

svých pochybností a kultivace poznání a raději se zaměstnají ve vědě lásky. Necht' se celý vesmír rozezní zvukem společného zpěvu svatých jmen Pána Hariho.

Amrita Váni

Šrīla Prabhupáda
Bhaktisiddhānta Sarasvatī

***Přestože nasloucháme hari-kathá,
nejsume schopni následovat. Proč?***

Pouze šťastní lidé si osvojí takový životní styl, který je příznivý pro vykonávání oddané služby. Ti, kteří štěstí nemají, předstírají že naslouchají *hari-kathá*, ale ve skutečnosti jsou podvedeni, neboť nemají víru v to, čemu naslouchají. Pokud jsme požehnáni natolik, že toužíme po službě Pánovi, potom budeme chtivě naslouchat *hari-kathá*. A nejen to, budeme *hari-kathá* i chápat.

Je třeba, abychom duchovně pokročili z postavení, v němž se v současnosti nacházíme. Pánova iluzorní energie se nás každou chvílí snaží obracet proti Pánovi. Jsme tak naivní, že si horlivě omotáváme máju kolem vlastního krku, jako nějakou girlandu. Proto vám radím: Nebuďte hloupi! Buďte při vědomí. Buďte inteligentní. Stykejte se s živým zdrojem (se sádhuem). Tím, že se budete stýkat s mocnými oddanými, budou všechny vaše potíže zničeny a vy získáte duchovní sílu.

Ve chvíli kdy zůstáváte bez pána nebo ochránce, se vše okolo vás mění v nepřátele a útočí na vás. V okamžiku kdy se vám nepodaří naslouchat od oddaných o Krišnovi, čímž opouštíte upřímnou službu guruovi a vaišnavům, *mája* situace využije a pozře vás. Proto je vaší povinností zjistit, kde se *hari-kathá* diskutuje a zaměřit tam svoji pozornost. Milióny lidí v tomto světě se starají o různé bezúčelné věci. Tito lidé nebudou nikdy moci porozumět významu transcendentální zvukové vibrace, jež sestupuje z duchovního nebe. Oni nemají schopnost hovořit o Harim. Místo toho hovoří jako gramofony. Poslouchat jejich rady nemá smysl, neboť vás jednoduše stáhnou do hmoty.

Svět víry

Šríla Bhakti Rakšak Šrídhar Dév-Gósvámí Mahárádža

Některé bytosti jsou bdělé ve vnímatelném světě. Jejich dnem je svět vnímatelný a jejich nocí je svět duše, svět Boha. A jiná třída lidí bdí ve světě duše a spí ve světě vnímatelném. Tento svět pro ně představuje temnotu a jsou opravdu bdělí ve světě víry. Svět víry považují za svět trvalý.

Duše, byť jakkoliv nepatrná, má svoji pevnou pozici ve věčnosti; je věčným faktorem světa víry. Zde může vnímat: „Cokoliv, co vidím, je věčné. Nic z toho nebude nikdy zničeno. Jsem členem skutečného světa a skrze víru mohu dosáhnout úrovně, která je tak jemná, že nepodléhá smrti ani proměně. Tato jemná, vyšší úroveň existuje a moje duše je jejím členem. Tam je má duše bdělá a v tomto vnímatelném světě dřímá, aniž

by s ním měla nějaké spojení. A člověk vnímatelného světa z masa a krve, je bdělý tady, zatímco skutečný svět – svět duše – je pro něho temnotou.“

V naší současné situaci se nám to může zdát být téměř neexistující, ovšem tato úroveň je základní věčnou realitou. Její existence přesahuje vše ostatní. Vše může zmizet, ale víra zůstane navždy. Víra je zvláštní energii Šrímatí Rádhárání.

Zosobněnou extází je samotný Krišna a On vnímá, vychutnává si a užívá si Sebe samotného; ovšem jedině skrze víru je možné tuto extázi a radost přenést a rozdat ostatním. Víra je vlastní povahou *hláďiní-šakti*, energie extáze, která je plně zastoupena ve Šrímatí Rádhárání, a která dokáže předat úplné vědomí Krišny oddaným. Víra je září vycházející ze Šrímatí Rádhárání, s pomocí jejíhož svitu mohou ostatní pochopit Krišnu. Jestliže se Negativní (Rádhá) spojí s Pozitivním (Krišnou), realizace Jejich funkce je rozdávána všem ostatním negativním částem (duším). Centrální „matka negativity“ je schopná se expandovat a předat takovou víru a štěstí. Víra je speciální substancí, po které musíme prahnout. Nejedná se o nic abstraktního.

Oddanost Pánovi

*Óm Višnupáda Šríla Bhakti Vaibhava
Purí Gósvámí Mahárádža*

Otázka: Je Pán uctíván, je-li uctíváno Jeho Božstvo?

Odpověď: Mezi službou Božstvu a Pánovi není rozdíl. On

se v této podobě hodné uctívání manifestuje. Jak je nám známo, autor zjevených Písem prohlásil, že mezi Pánovým jménem, podobou a Bohem samotným rozdíl neexistuje. Ti, kteří postrádají oddanost, tvrdí, že Božstvo je idol. Ten, kdo chápe metodu vytváření elektřiny za pomoci drátu, může říct, že drát znamená proud. Ovšem ten, kdo o těchto věcech nemá ponětí, bude tvrdit, že je to pouhý drát. Podobně se hmotné věci stávají transcendentálními.

Otázka: Vše pochází od Pána. Jaký má tedy význam Mu věci obětovat?

Odpověď: To je dobrá otázka. Lidé, kteří nacházejí zalíbení v argumentaci, se domnívají, že existence Boha není zapotřebí. Proto také není třeba Mu obětovat jídlo. Domnívají se, že jestliže jsou Pánovi obětovány věci, které sám vytvořil, Pánovy božské vlastnosti se takto mění v prosté světské vlastnosti. Argumentují proti nezbytnosti modlitby, meditace a velebení Pána, které prospívají našim duším.

Veškerá činnost by měla být nasměrována k uspokojení Pána, bez jakéhokoliv uvažování o vlastním prospěchu. Láska k Pánovi nám dá schopnost vidět, že překrásný Pán sedí před námi a užívá si, jako když otec připravuje jídlo pro své dítě. Podobně zajistil Bůh jídlo pro nás. K potěšení otce dítě jídlo vezme a nabídne ho svému otci, jakožto znak lásky a prosby o požehnání. Otec mu láskyplně požehná a vrátí mu veškeré jídlo se slovy: „Ó, mé drahé dítě, tohle je pro tebe. Z lásky jsi mi to nabídl, ale já tě o nic nežádám. Nevezmu si nic jiného, než je bezpodmínečná láska a nesobecká náklonnost.“

Přijmeme-li *mahá-prasádam* (zbytky jídla obětovaného Pánovi) budeme šťastni.

Otázka: Proč nevěří lidská bytost v existenci Boha?

Odpověď: Ateisté se díky tomu, že se již od svého dětství stýkají se špatnými osobami, učí nevhodnému uvažování, což je vede k tomu, že nevěří v Boha. Takto ubližují ovšem pouze sami sobě. Bůh tím nic neztrácí. Kdo postrádá transcendentální zrak, nemůže uzřít Pána, a proto se domnívá, že Bůh neexistuje. Tak, jako nemůže slepec spatřit světlo slunce, nevěří také ateista v Boha.

Otázka: Koho nelze považovat za lidskou bytost?

Odpověď: Co je tento svět? Kdo jsem? Kdo vytvořil tento svět? Co je mou povinností? Ti, kteří se nedotazují na tyto věci, nemohou být považováni za lidské bytosti.

Otázka: V jakém těle si živá bytost užívá světských věcí a jak je tím ovlivněna?

Odpověď: Příčina touhy po užívání si světa se ukrývá v existenci jemnohmotného těla, obdařeného hmotnými touhami. Jemnohmotné tělo je příčinou štěstí, žalu, strachu a neštěstí živé bytosti. Proto je živá bytost zapletena v tomto hmotném světě.

Otázka: Mohl byste, prosím, laskavě vysvětlit, co je to oddanost?

Odpověď: Stav mysli, v němž se uvažuje o Krišnovi prospěšným způsobem a který je zbaven *gjány*, *karmy* a *jógy*, se nazývá bezpodmínečná oddanost. Oddanost je svojí povahou věčná. Není to něco, co by bylo možno prokazovat navenek. Oddanost je jediný způsob, jak dosáhnout služby

Pánovi. Jsou-li naše transcendentální oči potřeny balzámem oddanosti, jsme schopni pochopit Pána v Jeho opravdové podobě. Pán se manifestuje v srdci čistého oddaného.

Otázka: Jaký je rozdíl mezi poznáním a oddaností?

Odpověď: Oddaností je možné se zbavit svého zapomnění na Pána. Poznání zničí ctnost a neřest, povstávající z *karmy*, ovšem oddanost zničí i jádro *karmy*, která ctnost a neřest vytváří a také zcela vykoření nevědomost. Oddanost ničí hříšné plody minulých a současných skutků.

Nitjánandovy dětské zábavy

Šrí Čaitanja-Bhágavata, Ádi-Khanda, 9. kapitola

Nitjánanda, Pán Gaudija Vaišnavů, se zjevil ve vesnici Ékačakra. Jeho otec byl bráhmana a jmenoval se Hadáj Pandita a Jeho matka se jmenovala Šrímatí Padmavatí Deví. Od svého útlého dětství Pán Nitjánanda prokazoval vysokou inteligenci a všestranné sklony. Byl zásobárnou veškerých dokonalostí. Jeho okouzlující krása zastínila půvab miliónů Amorů.

Jakmile se Pán Nitjánanda narodil, vše v okrese Rádha nabylo na příznivost. Hladomor, chudoba a všechny možné rozruchy a výtržnosti byly zcela rozptýleny. Ještě za Jeho pobytu v Rádě se v Navadvípu zjevil Pán Čaitanja a v den Jeho příchodu

Pán Nitjánanda hlasitě zařval. Zvuk řevu naplnil celý vesmír a všichni byli zbaveni smyslů. Někteří lidé spekulovali: „To musí být zahřmění,“ jiní si mysleli, že to je zvuk hrozící katastrofy. Ještě jiní říkali: „Známe důvod tohoto zvuku. Pán Nitjánanda křičí v extázi.“ Lidé měli na tuto událost různé názory, ale díky Jeho iluzorní energii, Pána Nitjánandu nikdo skutečně neznal. Pán Nitjánanda skryl svou totožnost a radostně si hrál s dětmi v Jeho věku. Různé hry, které Pán Nitjánanda sehrál se svými vrstevníky, byly ve skutečnosti manifestace různých zábav Pána Krišny. Děti se shlukly a vytvořily božské shromáždění, ve kterém se některé ujaly role matky Země a předložily žádost. Další děti je následovaly a společně došly až ke břehu oceánu mléka, kde nabídly své nejvybranější modlitby Pánu Krišnovi. Skrytý chlapec hlasitě zvolal: „Zjevím se v Gókule v Mathuře.“

Některé večery shromáždil své vrstevníky, aby uspořádal svatbu Šrí Vásudévy s Dévakí Deví. Zavřeli všechny dveře a okna v místnosti a vytvořili žalář. Pán Nitjánanda sehrál zrození Pána Krišny, které se odehrálo v temné noci, když zbytek světa spal. Potom nesli novorozeného Krišnu do jejich pomysleného Gókula Dhámu a vyměnili Ho za novorozenou Mahámáju, vnější energii Pána. Takto vyvrátili nad zlým králem Kamsou. Nitjánanda přestrojil jednoho chlapce za Pútanu a další na ni vylezl, aby sál její mléko. Jindy za pomoci jiných chlapců postavil vozík z rákosu a poté ho roztráskal. Nepozorovaně vstoupil do domu mlékaře v blízkém sousedství a se svými kamarády mu ukradl máslo.

Chlapci nechtěli Pána nikdy opustit, ve dne i v noci si

vychutnávali Jeho transcendentální společnost. Rodiče chlapců si na Něj nikdy nestěžovali, zato Ho všichni láskyplně chovali na klíně. Všichni byli ohromeni: „Nikdy jsme neviděli tak úžasné činnosti. Jak může pouhé dítě znát tolik transcendentálních zábav Pána Krišny?“

Jiného dne vyrobil z listů hady, které připomínali Káliju a se všemi chlapci se odebral k vodě. Poté, co chlapci skočili do vody a upadli do bezvědomí, Nitjánanda je zase oživil. Jednoho dne zašel s chlapci do lesa, kde rostly palmové stromy *tala* a poté, co zabil démona Dhénuku v podobě osla, si se všemi ostatními vychutnával ovoce palmovníků.

Když vycházel se svými kamarády pást krávy, sehráli přitom spolu mnoho různých zábav. Jednou v přestrojení sehráli Krišnovu zábavu zabití démonů Bakásury, Aghásury a Vatsásury. Za soumraku se se svými kamarády a kravami vracel domů a celou cestu při tom troubil na svůj roh. Jednou předvedl zábavu zdvihnutí kopce Góvardhanu a jindy zase hrál ostatní vrindávanské zábavy, tak jak se mu vybavovaly. Sehrál zábavu ve které ukradl pasačkám šaty, a také se setkal se ženami bráhmanů, kteří byli zaměstnání prováděním obětních obřadů. Občas si někdo udělal vousy, převlékl se za Náradu Muniho a schoval se, aby tak Kamsovy sdělil tajné proroctví. Jednou chlapec převlečený za Akrúru odvezl Krišnu a Balarámu z Vrindávany do Mathury a to vše na příkaz krutého krále Kamsy. Nitjánanda hořce naříkal v náladě velkého odloučení, když hrál roli vradžských gópií, kterou si sám vybral. Slzy Mu tryskaly proudem a všichni chlapci ho ohromeně sledovali.

Všichni byli oklamáni iluzorní energií, a proto nikdo nemohl pochopit skutečnost o Pánu Nitjánandovi. Chlapci si s Ním radostně hráli, aniž by si byli vědomi Jeho pravé totožnosti. Když hráli hru o Mathuře, Pán Nitjánananda a chlapci se jen tak potulovali po městě. Jeden z nich se přestrojil za zahradníka a jiný se ozdobil květinovou girlandou. Jiného chlapce přestrojil za hrbatou ženu z Mathury a sehrál zábavu, ve které navštívil její příbytek a nechal se pomazat vonnou santálovou pastou. Potom vyrobil luk, který napnul a poté ho s hlučným prasknutím v půli zlomil. Při předvádění Krišny Pán Nitjánananda předstíral, že v Kamsově zápasišti zabil šíleného slona Kvalaju a dva zápasníky Čanuru a Muštiku. Potom vyhledal chlapce převlečeného za Kamsu, chytil ho za vlasy, strhl k zemi a obkročmo se nad něj postavil. Poté, co zinscenovali zabití krutého krále Kamsy, se chlapci radostně pustili do tance. Přihlížející se z uznáním hlasitě smáli. Pán Nitjánananda v hravé náladě napodobil mnoho různých transcendentálních zábav Pána Krišny a Pána Balarámy, inkarnace Nejvyšší Osobnosti Božství. Jednou se Pán Nitjánananda stal Pánem Vámanou a jiného chlapce obsadil do role Baliho Maharádže. Sehráli zábavu, ve které Pán Vámana lstivě připravil krále Baliho o rozsáhlé království dosahující tří světů. Zahalený do roucha starého muže se tam objevil chlapec v roli Šukráčárji a zakázal Bali Maharádžovi vyplnit požadavek Pána Vámanadévy na tři kroky země. Král Bali však s požadavkem souhlasil a Pán mu požehnal tím, že položil Svá lotosová chodidla na jeho hlavu.

Vše závisí na Krišnově vůli

Šrípád Bhakti Sádhaka Muni Mahárádža
(dokončení z minulého vydání)

Šríla Mahárádža: Vše závisí na Jeho vůli. Haridás Thákura byl bit na dvaceti dvou tržístích. Je popsáno, že běžné případy nepřežijí bití po šesti až sedmi tržístích. Haridás Thákura byl však po lynčování na dvaceti dvou tržístích stále šťastný, zatímco jeho trýznitelé ztratili všechnu svoji sílu. „Nejsme schopni tě zabít, co máme dělat?“ Haridás Thákura se nad nimi slitoval a vstoupil do samádhi, takže se zdálo, jakoby zemřel. Kazi potom rozhodl, aby hodili tělo do Gangy, ovšem po několika stech metrech se Haridás Thákura vrátil do vnějšího vědomí, vystoupil z vod Gangy a vydal se zpět do vesnice. Když viděli Haridáse Thákuru přicházet, všichni pochopili, že není obyčejným člověkem. Za dlouhý čas poté, když Šrí Čaitanja Máháprabhu svolal všechny svoje oddané, vyprávěl jim jak osobně ochránil Haridáse Thákuru a ukázal oddaným svá zbičovaná a zkrvavená záda. Máháprabhu vzal veškeré bičování na sebe, jinak by nikdo tak nemilosrdné bití nebyl schopen přežít.

Jeho vůlí se tedy vše stává možným. Pokud se tak rozhodne, nemožné se stává možným. Napoleon prohlásil, že slovo „nemožné“ se nachází pouze ve slovníku hlupáků. Takže i Napoleon měl v tomto směru určité realizace. Kolik máme víry v Krišnu, natolik nám ukáže, jak se nemožné stává možným.

To je praktická věc, kterou se nelze naučit. Není možné, aby ses to naučil, musíš to žít. V každé vteřině to můžeš realizovat a vidět zázraky, které Krišna provádí. Naše oči však nemohou vidět, jak Krišna řídí tento svět, svoje oddané a všechny duše. Jsme jako slepci.

Host: Z jakého důvodu to nemůžeme vidět?

Šríla Mahárádža: Protože jsme zapomněli na Krišnu. Stali jsme se ovladaateli a pány, kteří ví nejlépe, co mají dělat a jak to dělat. Myslíme si, že se dokážeme ochránit, že dokážeme dělat věci podle vlastních představ.

Myslíme si, že je všechno v naší moci. Jiná věc je také; oddaní ví, že Krišna vše ovládá a vše se odehrává pod jeho vedením. Je pěkné tak mluvit v době, kdy se nám daří dobře. Jakmile však přijde nějaký problém, ztrácíme veškerou víru v Krišnu. Objeví se problém a “já“ se musím postarat, musím začít konat, musím jít a s problémem bojovat. Copak nemám v Krišnu víru? Vše je Krišnovo.

*tṛnād api sunīcena taror api sahiṣṇunā
amāninā mānadena kīrtanīyaḥ sadā hariḥ*

Musím se stát tolerantním, snášenlivějším než strom. Musím tolerovat vše, co přijde, ať už je to cokoliv. A jak to snášet? Pouze pokud jsem *tṛnād api*, pokornější než stéblo trávy, a pokud jsem pochopil, že On je mým Pánem, mým bratrem, otcem, matkou, že je mi vším. Je snadné o tom hovořit teoreticky a pěkně se to poslouchá, rádi bychom také na té úrovni byli, ano to by bylo velice pěkné. Jakmile však přijde malý problém, začneme naříkat: „Pomoc, musím začít něco dělat.“ Celá věc však ve skutečnosti přichází od Krišny, pro naše očištění. Krišna takové situace vytváří proto, aby nás k Sobě více připoutal, abychom v Něho vyvinuli větší víru a prohloubili náš vztah k Němu. Tímto způsobem to probíhá. Pokud by to tak nefungovalo, potom by bylo nesmyslné říkat, že se vše odehrává Jeho vůlí. Jestliže tomu věřím, měl bych podle toho žít.

Chci Krišnu, nebo chci máju? To je věčné dilema. V každé vteřině se můžu rozhodovat. Když se pohodlně usadím do křesla, rád si užiji ten pocit úlevy. Krišnúv oddaný však okamžitě vzpomíná na Krišnu a volá: „Krišno, Višnu, ten požitek je pro Tebe, prosím přijmi ho, já nejsem poživatel.“ Musíš celou věc obětovat Krišnovi od úplného začátku. Jakmile se pokusíš jenom nepatrně si užít, celé to začne narůstat a pohltní tě to. To je odříkání, a to je oddaná služba, kterou můžeš provádět v každé vteřině. Mohou přicházet pěkné věci, ale ty je pro sebe nepřijímáš, protože jsou všechny určeny pro Krišnúv požitek.

Štěstí je možné dosáhnout pouze tímto způsobem. Chceš-li se ke Krišnovi přiblížit, stát se Jeho drahým oddaným a zrealizovat kdo je, musíš Mu obětovat všechny požitky. Cokoliv co přijde. Například když si užívám jídlo, vytvářím si tím pouze *karmu*. Jím-li však s vědomím, že si Krišna skrze mne užívá, potom se celá věc stává transcendentální. Tvůj vztah s Krišnou se začíná tímto způsobem manifestovat. Je to velice sladké, když s tebou Krišna začíná navazovat vztah. A jak k tomu dochází? Jednoduše tím, že dáš Krišnovi to, co Mu patří. Jakmile k tobě přijde nějaký požitek; „Ó můj Pane, toto potěšení je pro Tebe, prosím přijmi ho. Já ho nechci.“ Potom přichází zcela odlišné štěstí, extáze a blaženost. Požitek za kterým se v současnosti honíme se nachází pouze na externí hmotné úrovni. Skutečný požitek však přijde pokud ho obětuješ Krišnovi. Začíná to tou nejnepatrnější věcí, kterou v mysli obětuješ, oddaná služba není vnější záležitost. Externě to může vypadat, že velmi tvrdě pracuješ, ale je-li tvoje mysl v postavení uživatele, pak to není žádná služba. I tvrdou práci si lze užívat. Přijde-li tedy jakýkoliv požitek, okamžitě ho obětuj Krišnovi.

Požitek je určitý druh Krišnovi energie, *hláďiní šakti*, energie blaženosti. Pokud si ji vezmu pro sebe, budu jí spoután, pokryt májou. Takže vše co přijde, ať už je to cokoliv; v mysli, ve snu, kdykoliv během dvaceti čtyř hodin, vše je určeno pouze pro mého Pána. „Ó můj Pane, vše je pro Tebe.“ A potom postupně začnou přicházet realizace, jinými slovy, Krišna ti začne sladce vyjevovat, co to je opravdový požitek, blaženost a extáze. Na základě takového, byť jen nepatrného zážitku, budeš smět

pokročit dále. Přijde chuť, *ruči* a poté všechny ostatní stupně, tak jak jsou našimi *áčárji* popsány v písmech. Není to žádná umělá věc, žádný mentální výmysl. Krišna je realita. Krišna je jediná realita, která není nedosažitelná. Proč bychom tu jinak byli? Jenom pro něco, čeho nemůžeme nikdy dosáhnout? Jsme tu pouze proto, abychom nosili *tilak* a *dhóti*, hráli na *kartály* a zpívali? Ne. Každá duše je Krišnovou služebnicí. Není to tak těžké, tak složité, jak si myslíme. Pouze naše mysl je složitá.

V jednom bodě ovšem musíme začít a to, přichází-li nějaký požitek musím ihned vzpomínat na Pána: „Ó můj Pane Krišno, tento požitek je pro Tebe, nedávej mi ho, já ho nechci. Všechny požitky jsou tu jenom pro Tebe.“ Tak se to celé stává duchovní, transcendentální záležitostí. Potom velmi brzy nato zrealizuješ, kdo je Krišna a na vše ostatní zapomeneš. Na všechny ty strašné věci, za kterými se tady honíme jako prasata. Jak je možné přesvědčit prase, aby si vzalo *rásagulu* nebo *samósu*, když mu zároveň předložíš výkaly? Prasata jsou spokojena s výkaly a *rásagul* se ani nedotknou. My jsme také takoví, neboť jsme ještě nenavázali spojení, alespoň ne dostačující spojení. Pokud však navážeš pevné spojení, potom si ty sám nebudeš nic užívat a všechny tvoje aktivity budou pouze pro Krišnovo potěšení. Tak se stanou transcendentálními. To znamená, že žádnou činností nebudeš spoután, už žádné *karmické* reakce. Tak jako, když na Kuruovském bitevním poli řekl Krišna Ardžunovi, aby bojoval a zabíjel. Zabíjení je ze světského hlediska tou nejhorší věcí, avšak pro Krišnu můžeš udělat cokoli. Bude-li s tebou Krišna spokojen, staneš se tím nejšťastnějším.

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.25 Šáján áрати

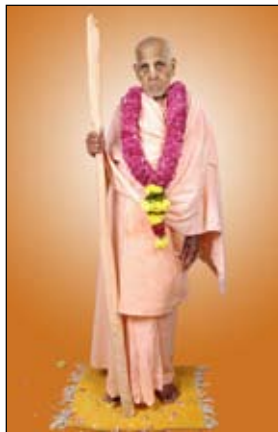
Ranní program (denně)

4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama • 5.00:
Bhadžan násl. Džapa • 7.45: Šringara Árati, násl. Bhadžan •
8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru Púdža, násl.
Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bhadžan
• 19.45: Lekce • 20.25 Šáján Árati, násl. Prasádam
Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**

Āčārja Nitja-líla-praviřta Óm Viřnupád řrí řrímad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádřa

**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net